

Документи пільгових категорій громадян

Документи пільгових категорій громадян

№	Пільгові категорії	Підтвердний документ
1	Один із батьків* (опікун**), на утриманні якого знаходиться дитина (діти) віком до 6 років	Копія свідоцтва про народження дитини
2	Один із батьків* (опікун**), який без участі другого з батьків виховує дитину віком до 14 років	
3	Один із батьків* (опікун**), який без участі другого із батьків виховує дитину з інвалідністю	Копія пенсійного посвідчення дитини, де є запис про інвалідність
4	Один із батьків* (опікун**), який без участі другого з батьків утримує особу з інвалідністю з дитинства (незалежно від віку) та/або особа з інвалідністю I групи (незалежно від причини інвалідності)	Копія пенсійного посвідчення дитини, де є запис про інвалідність або: <ul style="list-style-type: none">– копія посвідчення особи, яка отримує державну соціальну допомогу;– копія форми № 080/0 «Медичний висновок про дитину-інваліда віком до 18 років»;– копія форми первісної облікової документації № 157-1/0 «Довідка до акта огляду медико-соціальної експертної комісії»
5	Діти-сироти	Копія витягу з електронної обліково-статистичної картки дитини
6	Діти, позбавлені батьківської опіки, яким виповнилося 15 років і які зі згоди одного з батьків або опікуна можуть як виняток прийматися на роботу	Копія свідоцтва про народження
7	Особи, які звільнилися після відбування покарання або примусового лікування	Копія довідки про звільнення
8	Молодь, тобто особи до 35 років, які закінчили або припинили навчання в загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих закладах, звільнилися зі строкової військової служби або альтернативної (невійськової) служби (протягом 6 місяців після завершення або припинення навчання або служби) і вперше приймаються на роботу	Копія диплома або іншого документа про освіту. Копія військового квитка
9	Особи, яким до настання права на пенсію залишилося 10 і менше років	Копія паспорта
10	Особи, яким виповнилося 15 років і які за згодою одного з батьків або опікуна можуть як виняток прийматися на роботу	Копія свідоцтва про народження
11	Учасники бойових дій	Копія посвідчення учасника бойових дій
12	Особи з інвалідністю, які не досягли пенсійного віку	Копія паспорта. Копія форми первісної облікової документації № 157-1/0 «Довідка до акта огляду медико-соціальної експертної комісії»

* Статус одинокої матері (батька) можна підтвердити довідкою про отримання (неотримання) допомоги за формою додатка 11 до Інструкції, затвердженої наказом Мінпраці та соцполітики від 19.09.06 р. № 345.

** Опікун може підтвердити свій статус копією рішення місцевого органу виконавчої влади та органу місцевого самоврядування про встановлення опіки або піклування над такою дитиною або копією рішення суду.

Роз'яснення ДФС України щодо звітів з ЄСВ для ФОПів

Державна фіскальна служба України з метою однозначного тлумачення законодавства у листі від 24.01.2019 № 2265/7/99-99-13-02-01-17 надала роз'яснення щодо сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) за 2018 рік та подання річної звітності з єдиного внеску фізичними особами – підприємцями, у тому числі тими, які обрали спрощену систему оподаткування.

Наводимо текст листа:

Фізичних осіб – підприємців, у тому числі тих, які обрали спрощену систему оподаткування, відповідно до пункту 4 частини першої статті 4 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон № 2464), визначено платниками єдиного внеску.

Обов'язки платників єдиного внеску регламентовано частиною другою статті 6 Закону № 2464, згідно з приписами якої платник єдиного внеску зобов'язаний:

своєчасно та в повному обсязі нараховувати, обчислювати і сплачувати єдиний внесок;

подавати звітність до органу доходів і зборів за основним місцем обліку платника єдиного внеску у строки, порядку та за формою, що визначені законодавством.

Щодо бази нарахування єдиного внеску для зазначеної категорії платників

Для фізичних осіб – підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування, єдиний внесок нараховується на суми, що визначаються такими платниками самостійно для себе, але не більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої Законом № 2464. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску (пункт 3 частини першої статті 7 Закону № 2464).

Фізичні особи – підприємці, які обрали спрощену систему оподаткування, зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний квартал, до 20 числа місяця, що настає за кварталом, за який сплачується єдиний внесок (абзац третій частини восьмої статті 9 Закону № 2464).

Єдиний внесок для фізичних осіб – підприємців, які перебувають на загальній системі оподаткування, нараховується на суму доходу (прибутку), отриманого від їх діяльності, що підлягає обкладенню податком на доходи фізичних осіб. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску на місяць.

У разі якщо таким платником не отримано дохід (прибуток) у звітному кварталі або окремому місяці звітного кварталу, такий платник зобов'язаний визначити базу нарахування, але не більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої цим Законом. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску (пункт 2 частини першої статті 7 Закону № 2464).

База оподаткування податком на доходи фізичних осіб для доходів, отриманих від провадження господарської діяльності, регламентується розділом IV Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Згідно з пунктом 164.1 статті 164 ПКУ чистий річний оподатковуваний дохід визначається відповідно до пункту 177.2

статті 177 ПКУ, а саме об'єктом оподаткування є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка у грошовій та негрошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої фізичної особи – підприємця.

Остаточний розрахунок податку на доходи фізичних осіб за звітний податковий рік здійснюється платником самостійно згідно з даними, зазначеними в річній податковій декларації, з урахуванням сплаченого ним протягом року податку на доходи фізичних осіб на підставі документального підтвердження факту його сплати (абзац перший підпункту 177.5.3 пункту 177.5 статті 177 ПКУ).

Пунктом 177.10 статті 177 ПКУ визначено, що фізичні особи – підприємці зобов'язані вести Книгу обліку доходів та витрат, форму та порядок заповнення якої затверджено наказом Міндоходів від 16.09.2013 № 481 «Про затвердження форми Книги обліку доходів і витрат, яку ведуть фізичні особи – підприємці, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування, і фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність, та Порядку її ведення», на підставі якої здійснюється заповнення Податкової декларації про майновий стан і доходи (далі – Декларація).

Крім цього, слід наголосити, що з 01.01.2018 фізичні особи – підприємці, які перебувають на загальній системі оподаткування, зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний квартал, до 20 числа місяця, що настає за кварталом, за який сплачується єдиний внесок (абзац третій частини восьмої статті 9 Закону № 2464).

Отже, враховуючи норми пункту 2 частини першої статті 7 Закону № 2464, абзацу третього частини восьмої статті 9 Закону № 2464 та положення пункту 177.5 статті 177 ПКУ, остаточний розрахунок зазначеною категорією платників проводиться до 10 лютого наступного року за даними Декларації, з урахуванням вже сплаченого щоквартально протягом 2018 року єдиного внеску.

Разом з тим при визначенні бази нарахування єдиного внеску за звітний рік згідно з приписами абзацу другого пункту 3 розділу III Інструкції про порядок нарахування і сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 20.04.2015 № 449 (далі – Інструкція), сума отриманого доходу (прибутку), яка зазначена в Декларації, розподіляється на кількість місяців, протягом яких така особа перебувала на обліку як платник єдиного внеску та відображається у Звіті про суми нарахованого доходу застрахованих осіб та суми нарахованого єдиного внеску (далі – Звіт) згідно з додатком 5 до Порядку формування та подання страхувальниками звіту щодо сум нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 14.04.2015 № 435 (далі – Порядок).

Щодо розрахунку мінімального та максимального страхового внеску, що має сплачуватись фізичними особами – підприємцями за 2018 рік

Законодавством про єдиний внесок визначено єдині умови щодо сплати єдиного внеску у розмірі не меншому за розмір мінімального страхового внеску, але не більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску як для фізичних осіб – підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування, так і для фізичних осіб – підприємців, які перебувають на загальній системі оподаткування.

Відповідно до норм пунктів 4 та 5 частини першої статті 1 Закону № 2464:

мінімальний страховий внесок – це сума єдиного внеску, що визначається розрахунково як добуток мінімального розміру заробітної плати на розмір внеску, встановлений законом на місяць, за який нараховується заробітна плата (дохід), та підлягає сплаті щомісяця;

максимальна величина бази нарахування єдиного внеску – максимальна сума доходу застрахованої особи на місяць, що дорівнює п'ятнадцяти розмірам мінімальної заробітної плати, встановленої законом, на яку нараховується єдиний внесок.

Згідно з нормами частини п'ятої статті 8 Закону № 2464 єдиний внесок для всіх платників єдиного внеску (крім пільгових категорій) встановлено у розмірі 22 відсотки до визначеної статтею 7 Закону № 2464 бази нарахування єдиного внеску.

Законом України від 07 грудня 2017 року № 2246-VIII «Про Державний бюджет України на 2018 рік» (далі – Закон № 2246) було визначено, що мінімальна заробітна плата з 01 січня 2018 року становить 3723,00 гривні.

Враховуючи розмір єдиного внеску (22 відс.) та норми Закону № 2246, максимальна величина бази нарахування єдиного внеску у 2018 році становила – 55845,00 грн. ($3723,00 \times 15$).

Оскільки єдиний внесок сплачується лише з максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, яка встановлена законодавством, то максимальна сума єдиного внеску, яку можуть сплатити вказані платники єдиного внеску на місяць, у 2018 році складає 12285,90 грн. ($55845,00 \times 22$ відсотки).

Мінімальна сума єдиного внеску на місяць для фізичних осіб – підприємців, у тому числі тих, які обрали спрощену систему оподаткування, у 2018 році складала 819, 06 грн. ($3723,00 \times 22$ відсотки).

Щодо строків сплати єдиного внеску фізичними особами – підприємцями, у тому числі тими, які обрали спрощену систему оподаткування, у 2018 році

Як було зазначено вище, згідно з приписами абзацу третього частини восьмої статті 9 Закону № 2464 фізичні особи – підприємці, у тому числі ті, які обрали спрощену систему оподаткування, сплачують єдиний внесок, нарахований за календарний квартал, до 20 числа місяця, що настає за

кварталом, за який сплачується єдиний внесок.

Враховуючи зазначене, за:

I квартал 2018 року – термін сплати 19 січня 2018 року;

II квартал 2018 року – термін сплати 19 липня 2018 року;

III квартал 2018 року – термін сплати 19 жовтня 2018 року.

IV квартал 2018 року – термін сплати 21 січня 2019 року.

Оскільки граничний термін сплати єдиного внеску за IV квартал 2018 року припадає на 19 січня (субота), то згідно з приписами пункту 11 розділу IV Інструкції у разі, якщо останній день строків сплати єдиного внеску, зазначених в цій Інструкції, припадає на вихідний, святковий або неробочий день, останнім днем таких строків сплати єдиного внеску вважається перший робочий день, що настає за вихідним, святковим або неробочим днем, граничним терміном сплати єдиного внеску за IV квартал 2018 року є 21.01.2019 (понеділок).

Щодо сум єдиного внеску, обов'язкових до сплати фізичними особами – підприємцями, у тому числі тими, які обрали спрощену систему оподаткування, за 2018 рік

Оскільки Законом № 2464 встановлено, що сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску, то щоквартальні нарахування єдиного внеску, обов'язкові для сплати фізичними особами – підприємцями, у тому числі тими, які обрали спрощену систему оподаткування, якщо вони перебували на обліку в органах доходів і зборів як платники єдиного внеску за календарний рік, складають:

I квартал 2018 року – 2457,18 грн. (3723,00 x 22 відс. x 3);

II квартал 2018 року – 2457,18 грн. (3723,00 x 22 відс. x 3);

III квартал 2018 року – 2457,18 грн. (3723,00 x 22 відс. x 3);

IV квартал 2018 року – 2457,18 грн. (3723,00 x 22 відс. x 3).

З огляду на зазначене річна сума єдиного внеску за 2018 рік не може становити менше ніж 9828,72 грн. (2457.18 x 4) для фізичних осіб – підприємців, у тому числі тих, які обрали спрощену систему оподаткування, якщо вони перебували на обліку в органах доходів і зборів як платники єдиного внеску весь календарний рік.

При сплаті єдиного внеску та відповідно при відображенні нарахованих сум єдиного внеску у звітності необхідно враховувати кількість місяців, протягом яких такий платник перебував на обліку в органах доходів і зборів як платник єдиного внеску.

Остаточний розрахунок фізичними особами – підприємцями, які перебувають на загальній системі оподаткування, проводиться до 10 лютого наступного року за даними Декларації, з урахуванням вже сплаченого ними щоквартально протягом 2018 року єдиного внеску.

Щодо сплати єдиного внеску за 2018 рік фізичними особами – підприємцями, якщо вони отримують пенсію за віком або є особами з інвалідністю, або досягли віку, встановленого статтею 26 Закону України від 09 липня 2003 року № 1058-IV «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (далі – Закон № 1058), та отримують відповідно до закону пенсію або соціальну допомогу

Відповідно до частини четвертої статті 4 Закону № 2464 фізичні особи – підприємці, незалежно від обраної системи оподаткування, звільняються від сплати за себе єдиного внеску, якщо вони отримують пенсію за віком або є особами з інвалідністю, або досягли віку, встановленого статтею 26 Закону № 1058. Такі особи можуть бути платниками єдиного внеску виключно за умови їх добровільної участі у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування.

У таких платників згідно з чинним законодавством відсутній обов'язок нараховувати, обчислювати і сплачувати єдиний внесок

за 2018 рік.

Щодо сплати єдиного внеску особами, які провадять незалежну професійну діяльність та одночасно є фізичними особами – підприємцями

Особи, які провадять незалежну професійну діяльність та одночасно є фізичними особами – підприємцями, не звільняються від сплати єдиного внеску за себе як фізичні особи – підприємці.

Щодо відповідальності за несплату (неперерахування) або несвоєчасну сплату (несвоєчасне перерахування) єдиного внеску

Платники єдиного внеску зобов'язані своєчасно та в повному обсязі нараховувати, обчислювати і сплачувати єдиний внесок (підпункт 1 пункту 2 статті 6 Закону № 2464).

Єдиний внесок підлягає сплаті незалежно від фінансового стану платника (частина дванадцята статті 9 Закону № 2464).

За несплату (неперерахування) або несвоєчасну сплату (несвоєчасне перерахування) єдиного внеску фізичні особи – підприємці несуть фінансову відповідальність відповідно до статті 25 Закону № 2464 та адміністративну відповідальність відповідно статті 165¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Щодо строків та порядку подання Звіту згідно з додатком 5 до Порядку фізичними особами – підприємцями, у тому числі тими, які обрали спрощену систему оподаткування, та відображення нарахованих сум єдиного внеску у цьому Звіті

Відповідно до пункту 2 розділу III Порядку фізичні особи – підприємці, у тому числі ті, які обрали спрощену систему оподаткування, формують та подають до органів доходів і зборів Звіт самі за себе один раз на рік до 10 лютого року, що настає за звітним періодом.

Звітним періодом є календарний рік.

Згідно з нормами пункту 14 розділу II Порядку, якщо останній день строку подання Звіту припадає на вихідний, святковий чи інший неробочий день, останнім днем подання Звіту вважається перший після нього робочий день.

Граничним терміном подання Звіту фізичними особами – підприємцями, у тому числі тими, які обрали спрощену систему оподаткування, є 11 лютого 2019 року, оскільки граничний термін подання Звіту припадає на 09 лютого 2019 року (субота), то враховуючи приписи пункту 14 розділу II Порядку, граничним терміном подання Звіту за 2018 рік буде 11 лютого 2019 року (понеділок).

Щодо форми та заповнення Звіту

Наказом Міністерства фінансів України від 15.05.2018 № 511 «Про внесення змін до Порядку формування та подання страхувальниками звіту щодо сум нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» було внесено зміни до Порядку.

Впроваджено уніфіковано форму Звіту для всіх категорій платників.

З 01.08.2018 всі категорії платників подають до органу доходів і зборів Звіт згідно з таблицею 1 за формою, що діє з 01.08.2018.

Звіт платниками подається за формою № Д5 згідно з додатком 5 до цього Порядку із зазначенням типу форми «початкова» (абзац третій пункту 2 розділу III Порядку).

Щодо заповнення Звіту фізичними особами – підприємцями, у тому числі тими, які обрали спрощену систему оподаткування

Приклади заповнення Звіту наведено у додатках до листа.

Щодо подання Звіту за 2018 рік фізичними особами –

підприємцями, у тому числі тими, які обрали спрощену систему оподаткування, якщо вони отримують пенсію за віком або є особами з інвалідністю, або досягли віку, встановленого статтею 26 Закону № 1058, та отримують відповідно до закону пенсію або соціальну допомогу

Згідно з пунктом 3 розділу III Порядку фізичні особи – підприємці, у тому числі ті, які обрали спрощену систему оподаткування, звільняються від сплати за себе єдиного внеску, якщо вони отримують пенсію за віком або є особами з інвалідністю, або досягли віку, встановленого статтею 26 Закону № 1058, та отримують відповідно до закону пенсію або соціальну допомогу.

Звіт зазначеними особами не подається.

Щодо самостійного визначення бази нарахування єдиного внеску фізичними особами – підприємцями, у тому числі тими, які обрали спрощену систему оподаткування, якщо вони отримують пенсію за віком або є особами з інвалідністю, або досягли віку, встановленого статтею 26 Закону № 1058, та отримують відповідно до закону пенсію або соціальну допомогу

У разі самостійного визначення бази нарахування єдиного внеску зазначеною категорією платників, єдиний внесок підлягає обов'язковій сплаті.

Відповідальність за неподання, несвоєчасне подання, подання не за встановленою формою звітності щодо єдиного внеску, подання недостовірних відомостей, що використовуються в Державному реєстрі загальнообов'язкового державного соціального страхування

Обов'язок платника єдиного внеску подавати звітність за основним місцем обліку платника єдиного внеску у строки, порядку та за формою, визначені законодавством, передбачено пунктом 4 частини другої статті 6 Закону № 2464.

Відповідальним за правильність та достовірність заповнення

Звіту є страхувальник (пункт 16 розділу II Порядку).

За неподання, несвоєчасне подання, подання не за встановленою формою звітності щодо єдиного внеску, подання недостовірних відомостей, що використовуються в Державному реєстрі загальнообов'язкового державного соціального страхування, інших відомостей, передбачених Законом № 2464, фізичні особи – підприємці несуть фінансову відповідальність відповідно до статті 25 Закону № 2464 та адміністративну відповідальність відповідно до статті 165¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Приклади:

Приклад 1

Приклад 2

Приклад 3

Приклад 4

Приклад 5

Приклад 6

Приклад 7

Приклад 8

**Відповідальність за порушення
законодавства про захист прав**

СПОЖИВАЧІВ

Відповідальність

за порушення законодавства про захист прав споживачів

№ з/п	Вид порушення	Відповідальність	Розмір
Фінансові санкції			
1.	Відмова споживачеві в реалізації його прав, установлених ч. 1 статті 8 (у разі виявлення протягом встановленого гарантійного строку недоліків), ч. 1 ст. 9 (право на обмін непродуктивного товару належної якості) і ч. 3 статті 10 (у разі виявлення недоліків у виконаній роботі (наданій послугі) Закону про захист прав споживачів	10-кратний розмір вартості продукції виходячи з цін, що діяли на час його придбання, але не менше 5 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян	мін.85 грн.

2.	<p>Реалізація продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації в Україні, але не має свідоцтва про визнання відповідності або відсутні реєстраційні номери сертифіката відповідності</p>	<p>50% вартості виготовленої або одержаної для реалізації партії товару, виконаної роботи, наданої послуги, але не менше 10 н. м. д. г.</p> <p>Якщо відповідно до закону СГД не веде обов'язковий облік доходів і витрат – у розмірі 10 н. м. д. г.</p>	<p>мін. 170 грн.</p>
3.	<p>Виготовлення, реалізація продукції, що не відповідає вимогам нормативних документів стосовно безпеки для життя, здоров'я та майна споживачів і навколишнього середовища</p>	<p>300% вартості виготовленої або одержаної для реалізації партії товару, виконаної роботи, наданої послуги, але не менше 25 н. м. д. г.</p> <p>Якщо відповідно до закону СГД не веде обов'язковий облік доходів і витрат – у розмірі 50 н. м. д. г.</p>	<p>мін.425 грн.</p>

4.	<p>Реалізація продукції, забороненої для виготовлення та реалізації відповідним державним органом</p>	<p>500% вартості одержаної для реалізації партії товару, виконаної роботи, наданої послуги, але не менше 100 н. м. д. г.</p> <p>Якщо відповідно до закону СГД не веде обов'язковий облік доходів і витрат – у розмірі 100 н. м. д. г.</p>	<p>мін.1700 грн.</p>
5.	<p>Реалізація небезпечних товарів (отрути, пестицидів, вибухо- і вогненебезпечної речовини тощо) без належного попереджувального маркування, а також без інформації про правила і умови безпечного його використання</p>	<p>100% вартості одержаної для реалізації партії товару, але не менше 20 н. м. д. г.</p> <p>Якщо відповідно до закону СГД не веде обов'язковий облік доходів і витрат – у розмірі 20 н. м. д. г.</p>	<p>мін.340 грн.</p>

6.	Відсутність необхідної доступної, достовірної та своєчасної інформації про продукцію	30% вартості одержаної для реалізації партії товару, виконаної роботи, наданої послуги, але не менше 5 н. м. д. г. Якщо відповідно до закону СГД не веде обов'язковий облік доходів і витрат – у розмірі 5 н. м. д. г.	мін. 85 грн.
7.	Створення перешкод службовій особі Держспоживінспекції у проведенні перевірки якості продукції, а також правил торгівельного та ін. видів обслуговування	Від 1 до 10% вартості реалізованої продукції за минулий календарний місяць, але не менше 10 н. м. д. г. Якщо відповідно до закону СГД не веде обов'язковий облік доходів і витрат – у розмірі 10 н. м. д. г.	мін. 170 грн.
8.	Невиконання або несвоєчасне виконання припису посадових осіб Держспоживінспекції про усунення порушень прав споживачів	У розмірі 20 н. м. д. г.	340 грн.

9.	Реалізація товару, строк придатності якого минув	200% залишку одержаної для реалізації партії товару, але не менше 5 н. м. д. г.	мін. 85 грн.
10.	Порушення умов договору між споживачем і виконавцем про виконання роботи, надання послуги	100% вартості наданої роботи, послуги, За ті самі дії, вчинені щодо групи споживачів, у розмірі від 1 до 10% вартості виконаних робіт (наданих послуг) за попередній календ. місяць, але не менше 5 н. м. д. г.	мін. 85 грн.
12.	Обмеження або відмова в реалізації прав споживачів, установлених ч. 2 ст. 12 Закону (у разі реалізації продукції поза торговельними або офісними приміщеннями продавець (виконавець) зобов'язаний надати споживачеві документ, який засвідчує факт укладення договору і є підставою для виникнення взаємних прав та обов'язків)	500 н. м. д. г.	8500 грн.
Адміністративна відповідальність			

1.	Порушення правил торгівлі і надання послуг працівниками торгівлі, громадського харчування та сфери послуг, громадянами-підприємцями	Від 1 до 10 н. м. д. г.*	від 17 до 170 грн.
2.	Порушення встановленого законом порядку проведення розрахунків у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг	<p>На осіб, які здійснюють розрахункові операції, від 2 до 5 н. м. д. г. і на посадових осіб – від 5 до 10 н. м. д. г.</p> <p>За повторно вчинене протягом року правопорушення – на осіб, які здійснюють розрахункові операції, від 5 до 10 н. м. д. г. і на посадових осіб – від 10 до 20 н. м. д. г.</p>	<p>від 34 до 85 грн;</p> <p>від 85 до 170 грн.</p> <p>від 170 – 340 грн.</p>

3.	<p>Обмірювання, обважування, обраховування, перевищення встановлених цін і тарифів або інший обман покупця чи замовника працівниками торгівлі, громадського харчування і сфери послуг та громадянами-підприємцями під час реалізації товарів, виконання робіт, надання послуг</p>	<p>Від 2 до 15 н. м. д. г. За повторно вчинене протягом року правопорушення або правопорушення вчинені у великих розмірах, – від 20 до 50 н. м. д. г. Обманом покупців чи замовників у великих розмірах слід вважати обман, що спричинив громадянинуві матеріальну шкоду у сумі, що перевищує 3 н. м. д. г.</p>	<p>від 34 до 255 грн.</p>
4.	<p>Порушення правил торгівлі пивом, алкогольними, слабоалкогольними напоями і тютюновими виробами. Торгівля пивом (крім безалкогольного), алкогольними, слабоалкогольними напоями або тютюновими виробами з рук. Вищенаведені дії, вчинені повторно протягом року</p>	<p>Від 30 до 100 н. м. д. г. Від 30 до 50 н. м. д. г. з конфіскацією предметів торгівлі. Від 150 до 250 н. м. д. г. з конфіскацією предметів торгівлі</p>	<p>від 510 до 1700 грн. від 510 до 850 грн. від 2550 до 4250 грн.</p>

5.	<p>Відмова працівників торгівлі, громадського харчування та сфери послуг і громадян, які займаються підприємницькою діяльністю в цих галузях, у наданні громадянам-споживачам необхідної, доступної, достовірної та своєчасної інформації про товари (роботи, послуги) , їх кількість, якість, асортимент, а також про їх виробника (виконавця, продавця), у навчанні безпечного та правильного їх використання, а так само обмеження прав громадян-споживачів на перевірку якості, комплектності, ваги та ціни придбаних товарів</p>	Від 1 до 10 н. м. Д. Г.	від 17 до 170 грн.
6.	<p>Відмова споживачеві в реалізації його прав у випадку придбання ним неякісного товару</p>	Від 1 до 18 н. м. Д. Г.	від 17 до 306 грн.

7.	<p>Надання недостовірної інформації про продукцію, в разі якщо ця інформація не зашкодила життю, здоров'ю та майну споживача.</p> <p>У разі бездіяльності осіб (виробників, продавців), щодо приведення недостовірної інформації про весь товар до відповідності або повторне надання недостовірної інформації про товар протягом року з моменту стягнення</p>	<p>Від 10 до 50 н. м. д. г.</p> <p>Від 50 до 200 н. м. д. г.</p>	<p>від 170 до 850 грн.</p> <p>від 850 до 3400 грн.</p>
8.	<p>Введення в обіг (випуск на ринок України, в тому числі з ремонту) або реалізація продукції, яка не відповідає вимогам стандартів, сертифікатів відповідності, норм, правил і зразків (еталонів) щодо безпечності, якості, комплектності та упаковки (за винятком випадків, передбачених законодавством України)</p>	<p>На посадових осіб підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності, громадян – власників підприємств чи уповноважених ними осіб від 20 до 100 н. м. д. г.</p>	<p>від 340 до 1700 грн.</p>
9.	<p>Виконання робіт, надання послуг громадянам-споживачам, що не відповідають вимогам стандартів, норм і правил</p>	<p>На посадових осіб, громадян, які займаються підприємницькою діяльністю, від 1 до 18 н. м. д. г.</p>	<p>від 17 до 306 грн.</p>

10.	Недодержання стандартів і технічних умов при транспортуванні, зберіганні і використанні (експлуатації) продукції, якщо це спричинило зниження якості, псування або наднормативні втрати продукції	На посадових осіб від 3 до 40 н. м. д. г.	від 51 до 680 грн.
11.	Введення виробником чи постачальником в обіг продукції (у тому числі імпортової), яка підлягає обов'язковому підтвердженню відповідності, але щодо якої немає сертифіката відповідності або свідоцтва про визнання відповідності чи складеної відповідно до вимог технічного регламенту з підтвердження відповідності декларації про відповідність, а також неправомірне застосування національного знака відповідності	На посадових осіб підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, громадян – власників підприємств чи уповноважених ними осіб, громадян, які займаються підприємницькою діяльністю, від 3 до 88 н. м. д. г.	від 51 до 1496 грн.

12.	<p>Порушення правил застосування засобів вимірювальної техніки, на які поширюється державний метрологічний нагляд</p>	<p>На посадових осіб підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності, громадян – суб'єктів підприємницької діяльності від 3 до 30 н. м. д. г.</p>	<p>від 51 до 510 грн.</p>
13.	<p>Невиконання посадовими особами, громадянами, які займаються підприємницькою діяльністю, законних вимог посадових осіб Держспоживінспекції про проведення перевірки діяльності по продажу товарів, виконанню робіт, наданню послуг громадянам-споживачам або про надання необхідних для цього матеріалів</p>	<p>Від 3 до 5 н. м. д. г.</p>	<p>від 51 до 85 грн.</p>
14	<p>Ухилення посадових осіб і громадян, які займаються підприємницькою діяльністю, від своєчасного виконання приписів посадових осіб Держспоживінспекції, про усунення порушень прав споживачів</p>	<p>Від 1 до 18 н. м. д. г.</p>	<p>від 17 до 306 грн.</p>

Зразки звітності для фізичних осіб – підприємців 1 групи спрощеної системи оподаткування за 2018 рік

Фізичній особі – підприємцю 1 групи спрощеної системи оподаткування за 2018 рік слід подати:

до 9 лютого 2019 року – Звіт про суми нарахованого доходу застрахованих осіб та суми нарахованого єдиного внеску Таблиця 2 Додатку 5 за 2018 рік (форма затверджена наказом Міністерства фінансів України від 14 квітня 2015 року № 435 зі змінами та доповненнями);

до 1 березня 2019 року – Податкова декларація платника єдиного податку – фізичної особи – підприємця за звітний 2018 рік (форма затверджена наказом Міністерства фінансів України від 19 червня 2015 року №578 зі змінами та доповненнями).

Завантажити:

1. Зразок заповнення Податкової декларації платника єдиного податку – фізичної особи – підприємця
-

Особливості державної реєстрації змін до відомостей про товариство з обмеженою відповідальністю

Особливості державної реєстрації змін до відомостей про товариство з обмеженою відповідальністю у зв'язку зі зміною складу учасників

Новий закон чітко розділив порядок дій та пакет документів, що подаються у разі виходу учасника (з виплатою йому вартості майна товариства та частини прибутку, що пропорційні його частці в статутному капіталі) та у разі передачі ним частки (частини частки) статутного капіталу.

У разі виходу учасника:

Заявником – особою, що виходить (її представником) подається:

- 1) заява про державну реєстрацію змін;
- 2) квитанція про сплату АЗ;
- 3) заява про вихід, справжність підпису на якій засвідчено нотаріально (оригінал) – ч.5 ст.17 ЗУ «Про державну реєстрацію»;
- 4) довіреність, якщо діє представник (оригінал або нотаріально

засвідчена копія);

5) заяви про згоду інших учасників, якщо виходить учасник, який володіє часткою, що більше 50% (можна від кожного окремо, можна одна від усіх інших учасників), нотаріально засвідчена (оригінал) – ч.5 ст.17 ЗУ «Про державну реєстрацію».

Для визначення розміру АЗ вирахувати кількість виписок, яка буде надсилатись: заявнику, ТОВ, попереднім учасникам, новим учасникам. Відповідно до ч. 4 ст. 25 ЗУ “Про державну реєстрацію” (у новій редакції) у день проведення державної реєстрації змін до відомостей ЄДР, пов’язаних:

а) із зміною складу учасників товариства,

б) або зміною розмірів їхніх часток,

суб’єкт державної реєстрації повинен видати (надіслати поштовим відправленням з описом вкладення) виписку з ЄДР:

1) заявнику;

2) товариству;

3) особам, які були зазначені у цьому реєстрі як учасники товариства до проведення реєстраційної дії;

4) особам, які зазначені у цьому реєстрі як учасники товариства після проведення реєстраційної дії.

Якщо суб’єкту державної реєстрації відома електронна пошта осіб, яким надсилається ця виписка, він у той самий день додатково надсилає копію виписки зазначеним особам електронною поштою. Згідно з абз.8 ч.1 ст.36 ЗУ “Про державну реєстрацію”, якщо відповідно до частини четвертої статті 25 Закону певним особам має надсилатися виписка з Єдиного державного реєстру, розмір адміністративного збору збільшується на добуток 0,01 прожиткового мінімуму для працездатних осіб та кількості таких осіб.

Для визначення розміру АЗ у такому разі слід застосовувати формулу:

$=528,60+(0,01*1762*x)$, де:

528,60- розмір АЗ згідно зі ст. 36 ЗУ “Про державну реєстрацію”;

0,01- ставка, на яку збільшується розмір АЗ (згідно абз.8 ч.1 ст.36, ст. 25 ЗУ “Про державну реєстрацію”);

1762- розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб станом на 01 січня 2018 року (кожного року змінюється);

x – кількість виписок, які слід видати (розіслати): заявнику, ТОВ, попереднім учасникам, новим учасникам та учасникам, які залишаються в ТОВ/ТДВ.

Зауважте, якщо складати заокруглені значення, то вийде інша сума АЗ, тому складати слід неокруглені суми.

Увага! Не передбачено подання для реєстрації нотаріально засвідченої копії заяви про вихід, подається виключно оригінал. Тому треба робити нотаріально засвідчити копію заяви для учасника, що виходить. І рекомендуйте надсилати також копію такої заяви для ТОВ/ТДВ.

Увага! При виході учасника із ТОВ/ТДВ статутний капітал підлягає обов’язковому зменшенню на частку учасника, який вийшов. Інші учасники ТОВ/ТДВ при цьому не можуть вжити будь-яких заходів щодо запобігання зменшенню статутного капіталу.

У разі передачі частки (частини частки) статутного капіталу:

Заявником – особою, яка набула частку (частину частки), або особою, яка передала її (їх представниками) подаються:

- 1) заява про державну реєстрацію змін;
- 2) квитанція про сплату АЗ;
- 3) акт приймання-передачі частки, нотаріально засвідчений (оригінал);
- 4) довіреність, якщо діє представник (оригінал або нотаріально засвідчена копія).

При реєстрації виходу учасника товариства в першу чергу державному реєстратору слід звернути увагу на розмір частки такого учасника, оскільки:

1) якщо його частка у статутному капіталі товариства становить менше 50%, учасник може вийти в будь-який час без згоди інших учасників (ч. 1 ст. 24 Закону України «Про ТОВ та ТДВ»). В такому випадку згідно з пп. "г" п. 3 ч. 5 ст. 17 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» для державної реєстрації змін до відомостей про склад учасників подається заява про вихід з товариства. Справжність підписів на вказаній заяві засвідчується нотаріально.

2) якщо його частка у статутному капіталі товариства становить 50% і більше, учасник може вийти з товариства за згодою інших учасників (ч. 2 ст. Закону України «Про ТОВ та ТДВ»). В такому випадку згідно з пп. "г" п. 3 ч. 5 ст. 17 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» для державної реєстрації змін до відомостей про склад учасників подається заява про вихід з товариства, справжність підписів на вказаній заяві засвідчується нотаріально. Також вимагається згода інших учасників на вихід з товариства, справжність підписів на якій засвідчується нотаріально.

Рішення щодо надання згоди на вихід учасника з товариства може бути прийнято протягом одного місяця з дня подання учасником заяви, якщо інший строк не передбачений статутом (ч. 3 ст.

17). Якщо для виходу учасника необхідна згода інших учасників товариства, він може вийти з товариства протягом одного місяця з дня надання такої згоди останнім учасником, якщо менший строк не визначений такою згодою (ч. 4 ст. 17).

Заява про вихід з товариства подається учасником, який виходить з товариства, або його спадкоємцем чи правонаступником (ч. 6 ст. 17).

У разі проведення державної реєстрації змін до відомостей Єдиного державного реєстру щодо виходу учасника (спадкоємця або правонаступника) товариства, державний реєстратор одночасно вносить запис про зменшення розміру статутного капіталу на розмір відповідної частки (частини частки) у статутному капіталі (ч. 3 ст. 25 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань»). Ця вимога не застосовується, якщо товариство з обмеженою або додатковою відповідальністю, яке набуває частку (частину частки) у своєму статутному капіталі, разом із заявою про державну реєстрацію надасть довідку про формування резервного капіталу у розмірі, який відповідно до закону допускає володіння часткою (частиною частки) у своєму статутному капіталі.